

gjøre et lille Forsøg, som vi nu engang troe vil falde ud til Statsdriftens Forherligelse, da er det jo en Ting, hvormed det vil være unyttigt videre at disputere.

Tessén: Jeg vil blot sige, at det har vist sig, at den Control, der hidtil har været ført med Hensyn til Taxterne og Fartplanerne, har været saagodtsom nominal. Jeg veed vel, at Regjeringen har forbeholdt sig Ret til at approbere Taxternes og Fartplanernes Fastsettelse; men for det Første ligger ikke deri en Ret til at kunne forandre dem, og for det Andet er det tidligere blevet erkjendt baade af den nuværende Indenrigsminister og af hans Forgængere, at den Indflydelse, som de have haft paa Fastsettelsen af Taxter og Fartplaner, trods det Forbehold, der er taget i vedkommende Contract, har været overmaade ringe.

Indenrigsministeren: Jeg maa dog tillade mig atter at erindre den ærede sidste Taler og det høie Thing om, at § 86 i den nugældende Contract om de jydsk-syenske Baner lyder paa, at Regjeringen ikke alene forbeholder sig Approbation paa Planerne, men ogsaa forbeholder sig Ret til senere at gjøre Forandringer deri. Regjeringen har i dette Dieblil den Myndighed at kunne forandre Driftsplanerne; at den ikke har gjort det, at Regjeringen ikke hidtil har grebet hensynsløst ind i disse Forhold, hidrører naturligvis fra, at den ikke har villet bevære det private Selskab med Indgreb udover, hvad det Offentliges Interesse fordreder, og at den ikke hidtil har deelt den ærede Landskingsmands Anskuelse om, at det vilde være rigtigt at fremtvinge et Tab for Staten og Driftselskabet for at skaffe det store reisende Publicum hyppige Tog og billige Taxter. Retten til at gribe ind har Regjeringen havt; jeg skal villigt erkjende, at den er bleven brugt med megen Moderation, men jeg troer ogsaa, at det er nødvendigt, at Regjeringen maa bruge en saadan Ret med særdeles megen Moderation.

Tessén: Dersom Taxterne havde været, jeg vil ikke sige, lavere, men i alt Fald mere fattelige og forstaelige, end de for Dieblilket

ere, vilde Benyttelsen af Jernbanerne til Gods-transport være tiltagen i en stærkere Grad, og hvis Taxterne havde været lavere, vilde rimeligvis ogsaa Personfrekventsen være tiltagen i høiere Grad. Jeg antager derfor, at, hvis en saadan Taxtnedsættelse finder Sted, vil det være saa langt fra, at den vil medføre Tab, at den tværtimod vil medføre et overordentligt rigeligt Overtflud.

David: Er det rimeligt, at Statens Drift vil blive indrettet efter den ærede Talers Formening, eller er det ikke rimeligere, at den vil blive indrettet efter vedkommende Ministeriums Anskuelse? Og er det paa de af det ærede Medlem opstillede Muligheder og paa hans Forudsigelser om, hvad Jernbanerne ville indbringe, naar den og den Taxt bliver ansat, at man skal bygge en Drift, der kan blive i saa høi en Grad kostbar for Staten, uden at man bagefter vil kunne holde sig til ham derfor?

Tessén: Min Formening om, hvorledes Driften bør indrettes, vil vistnok ikke faae den allermindste Betydning.

Da ikke Flere ønskede at høre sig, sluttedes Forhandlingen af Ændringsforslagene Nr. 3—6, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Ændringsforslag af Udvalgets Mindretal (David):

§ 2 første Linie: „Fra det Tidspunkt, da“ forandres til „Naar“.

forfattedes med 36 Stemmer mod 12.

2) Ændringsforslag af Samme:

§ 2, Linie 3 og følgende: istedetfor „overtager Staten“ og til Paragraphens Slutning sættes: „skal Regjeringen være bemyndiget til enten for Statens Regning at overtage Driften og Vedligeholdelsen af Banerne med dertil hørende Foretagender, eller til enhver Tid ved Bortforpagtning at overdrage dem til et Selskab, som dertil maatte være villigt og anses skikket“.

forfattedes med 36 Stemmer mod 12.